

Favoarea Suprema

Gary Wilkerson September 12, 2016

Cuvantul "favor/favoare" este folosit deseori in bisericile de astazi. Pastorii de pe cuprinsul Americii, promit ca Dumnezeu ii va favoriza. Din nefericire, lucrurile la care fac ei referire sunt limitate la posesiuni, pozitii si achizitii – case mai bune, masini si joburi mai bune, o familie mai fericita si finante in crestere. Cred ca Dumnezeu pune asemenea favoare peste oamenii Sai. Dar exista un pericol cand traim pentru o astfel de favoare riscand sa pierdem ceva mult mai mare. Ne schimbam repede cand traim pentru orice altceva si nu pentru "Favoarea Suprema." Va rog sa-mi dati voie sa va explic.

Toata lumea stie despre conceptul biblic legat de un pamant/tara promisa. Este locul in care sosesc oameni de peste tot, care cauta libertate, dezlegare si bucuria unei vieti binecuvantate. Originala tara promisa a fost un dar pe care Dumnezeu l-a facut Israelului antic – un loc adevarat pe nume Canaan, un pamant fertil care era plin de fructe mari si plin de rauri. Era visul devenit realitate pentru Israeliti, un popor care a fost batut si exilat timp de generatii. Totusi cand au ajuns la granita – un tinut al plinatii in toate sensurile – Dumnezeu a facut o declaratie neobisnuita lui Moise: "Suie-te in tara aceasta unde curge lapte si miere. Dar Eu nu ma voi sui in mijlocul tau, ca sa nu te prapadesc, caci esti un popor incapatanat" (*Exodul 33:3*).

Acest lucru poate parea dur, dar cand este luat in context, putem vedea ca este orice altceva dar nu dur. Dumnezeu a eliberat Israelul care a fost sclav timp de 400 de ani sub orpesiunea Egiptului. Acum, la punctul culminant, cand poporul dadea sa intre in Tara Promisa, Dumnezeu a facut aceasta declaratie surprinzatoare: "Eu nu voi merge cu tine."

El explica de ce in urmatoarea propozitie: "Caci esti un popor incapatanat" Chiar si dupa toate minunile pe care Dumnezeu le-a facut inaintea lor, ei se plangeau de fiecare greutate. Experienta lor – si minunile facute pentru ei – nu s-au transpus niciodata in credinta. Dimpotriva, oamenii au atacat caracterul Lui. Ei L-au acuzat pe Dumnezeu cum ca El i-a eliberat ca sa-i vada murind in desert. De fiecare data cand Moise se intorcea, ei amenintau ca-L vor respinge si vor abandona calauzirea Sa.

Dar credinta lui Moise era diferita. El cunostea bunatatea lui Dumnezeu, asa cum era aratata si demonstrata in minunile supranaturale facute pentru Israel. Mai mult, favoarea Domnului indreptata spre Israel parea fara sfarsit, nelimitata. Nu avea importanta ce obstacol le iese inainte sau cat de imposibil le era, Dumnezeu ii ajuta de fiecare data.

Moise era uimit de caracterul lui Dumnezeu care a facut in mila Lui toate aceste lucruri pentru ei. Asadar, cand El a spus ca nu va merge cu ei in Tara Promisa, Moise a raspuns: "Daca nu mergi Tu Insuti cu noi, nu ne lasa sda plecam de aici" (*Exodul 33:15*). Cu alte cuvinte: "Doamne, daca Tu nu vei fi acolo, eu nu plec."

Moise a putut discerne diferenta dintre favoarea *nelimitata* a Sa si favoarea suprema, *ultima*.

Moise a stiut cat de importante sunt binecuvantarile lui Dumnezeu pentru Israel. Lucrarile Sale supranaturale au salvat vietile lor. A trimis mana din cer cand oamenii au avut de infruntat foamea. A dat apa dintr-o stanca cand trupurile lor nu au mai putut suporta setea. Totusi Moise a recunoscut ca acele binecuvantari vitale nu erau esenta

acestor experiente. Dimpotriva, erau pentru a cunoaste si a te increde in Dumnezeu plin de compasiune si iubire care i-a bestowed bestowed. Urmatoarea declaratie a lui Moise nu a fost facuta in necunostinta de cauza: "Acum, daca am capatat trecere inaintea Ta, arata-mi caile Tale; atunci Te voi cunoaste si voi avea trecere inaintea Ta" (*Exodul 33:13*). Moise stia ca, in ultima instanta, favoarea lui Dumnezeu nu se gasea in binecuvantarile pe care El le dadea — ci in a-L cunoaste pe Dumnezeu Insusi.

li multumesc lui Dumnezeu pentru toate binecuvantarile pamantesti. Ca si pastor, am ocazia sa vad lucrarile minunate din viata multor oameni. El restaureaza casnicii care au fost rupte. Are grija de cei care se lupta din punct de vedere financiar. Aduce vindecare trupurilor bolnave si frante ale oamenilor. In timp ce scriu acest lucru imi vine in minte un baietel pe nume Isaia, caruia nu i s-au dat de trait mai mult de 10 zile imediat dupa nastere. Dupa ce a supravietuit primului an din viata, doctorii spuneau ca nu va umbla niciodata. Recent mama lui mi-a trimis un video cu tinerelul Isaia dansand cu o fetita, la o nunta. De asemenea mai imi vine in minte un baiat pe nume Chad, care a fost batut chiar de catre oamenii care trebuiau sa-l creasca. Circumstantele pe care a trebuit sa le infrunte in viata sa au fost necrezut de grele. Totusi, acum Chad incepe sa inteleaga cat de mult il iubeste Dumnezeu si vrea sa se boteze.

Toate aceste lucruri vorbesc despre *favoarea nelimitata* — a lui Dumnezeu — abilitatea Sa de a sufla viata in orice salbaticie desertica. Cu totii experimentam favoarea Sa in moduri prea marete pentru a putea fi masurate: Relatiile noastre, sanatatea noastra, locul de munca, scoala noastra. Atunci cand ne luptam cu ceva in vreun domeniu al vietii noastre sau cand circumstantele noastre devin prea dificile, El ne sustine cu prezenta Sa. Dumnezeu a facut lucruri in viata noastra pe care nici nu ni le putem imagina ca se pot intampla. Favoarea Sa nelimitata nu cunoaste granite.

Si totusi, Moise cunostea ceva despre Dumnezeu care depasea nivelul binecuvantarilor, chiar si al lucrarilor Sale supranaturale. Stia ca in spatele favorii Sale *nelimitate* exista si o favoare suprema. Acest fel de favoare nu se gaseste in lucrarile pe care Dumnezeu le face — se gaseste in El Insusi. Dupa cum Moise a spus "Doamne, la ce sunt buni strugurii, mierea si laptele — toate binecuvantarile vietii — daca Tu nu esti prezent?"

Un scriitor Crestin, faimos, a pus o intrebare similara. In esenta, el a intrebato: "Ce-ar fi daca cerul ar fi un loc unde ai putea avea totul — unde toate visele tale ar deveni realitate, fiecare aspiratie si dorinta ar fi transformata in realitate — si Dumnezeu nu ar fi acolo? Ai vrea sa mergi?" Este o intrebare legitima pentru orice Crestin. Dorim binecuvantarile lui Dumnezeu lasandu-L pe El deoparte (din a-L cunoaste), datatorul tuturor lucrarilor bune? Sau precum Moise, am prefera sa fim lipsiti de orice binecuvantare decat sa pierdem prezenta lui Dumnezeu?

INu iau binecuvantarile lui Dumnezeu ca un lucru usor de apucat. Si nici Cuvantul Sau. Cu greu se gaseste o carte in Biblie care sa nu faca referire la grija Lui pentru saraci. Saracia afecteaza fiecare domeniu al vietii noastre si noi suntem insarcinati sa dam mancare celor care sunt flamanzi, speranta celor deznadajduiti, vindecare celor cu suflul frant. Dar pentru cei dintre noi care cunosc binecuvantarile abundente ale Sale, Moise exprima ceva important: chiar si painea zilnica paleste in fata faptului de a-L cunoaste pe El. Exemplul lui Moise ne cheama sa experimentam un nivel mai inalt al favorii.

Nu ca Crestinii din zilele noastre nu ar fi multumiti cu binecuvantarile Sale. Problema noastra este ca ne opri8m acolo. Spunem ceva de genul, "Doamne, favoarea Ta nelimitata este de ajuns pentru mine." Dar conform acestui pasaj, nu este de ajuns. Putem avea cea mai plina viata, casnicie, cea mai frumoasa casa, slujba cea mai satisfacatoare si cei mai buni copii — dar daca Isus nu este in mijlocul acestor lucruri, nu avem nimic.

Suntem gata sa spunem asemenea lui Moise, "Doamne, daca Tu nu esti acolo, nu voi merge"? Daca raspunsul este afirmativ atunci Dumnezeu va raspunde asa cum i-a raspuns lui Moise: "Prezenta Mea va merge cu tine si Eu iti voi da odihna" (*Exodul 33:14*).

Domnul a vrut sa intre in Canaan cu poporul Israel, dar nu putea accepta idolatria.

Chiar si dupa ce Domnul i-a binecuvantat intr-un mod foarte puternic, Israelitii s-au intors la idoli lor. In timp ce Moise era in comuniune cu Dumnezeu in munti, oamenii si-au topit bijuteriile si au facut un vitel de aur. Nu putem sa ne relationam la lucrul acesta astazi dar ideea de baza este aceasta: cand tu urmaresti binecuvantarile lui Dumnezeu fara a-L cauta pe El, sfarsesti in idolatrie pentru ca focusul a ceea ce urmaresti tu este ceva pamantesc. Asa cum spune Pavel, "Caci au schimbat in minciuna adevarul lui Dumnezeu si au slujit si s-au inchinat fapturii in locul Facatorului, care este binecuvantat in veci" (*Romani 1:25*).

Din fericire, in zilele noastre, majoritatea dintre noi nu trebuie sa ne cersim apa si painea. Putem foarte simplu sa mergem la magazin si sa ne luam. Dar avem proprii nostri idoli de aur, lucruri pe care le cautam in afara lui Dumnezeu: succes la locul de munca, siguranta financiara, confort material. Acestea nu sunt lucruri rele, sunt binecuvantari mari. Dar daca le dorim mai mult decat Il dorim pe Dumnezeu — daca aceste lucruri devin focusul cautarii noastre — am construit un idol. Si Dumnezeu ne va spune: "Continua, urmareste acest lucru. Bucura-te de el. Dar pe Mine nu ma vei gasi prezent in el."

Ador raspunsul lui Moise: "Doamne omoara-ma mai bine in desert decat sa fiu undeva unde Tu nu esti." Ma rog ca acest lucru sa devina strigatul bisericii de asemenea. "Doamne viata mea a fost atat de binecuvantata incat m-am lasat gresit directionat. Ochii mei au fost atintiti pe favoarea Ta nelimitata, pe binecuvantarile care le dai. Vreau ceva diferit. Lasa ca viata mea sa fie definita de favoarea Ta suprema — adica sa Te cunosc pe Tine pentru cine esti Tu."

Vreau sa te intreb: Este Dumnezeu de ajuns pentru tine? A-L cunoaste pe El te satisface? Sau exista ceva care te tine de la acest lucru, un idol pe care l-ai pus poate inaintea Lui? Prima Lui porunca este: "Sa nu ai alti dumnezei in afara de Mine" (*Exodul 20:3*).

A-l cunoaste pe DUMnezeu a fost suficient ptr Moise. Decat sa mearga in Tara Promisa, el a cerut: "Arata-mi slava Ta" (*Exod 33:18*). Imi pot imagina placerea care a avut-o Dumnezeu la auzul acestor cuvinte. Orice tata pamantesc cunoaste cererile copiilor sai, dar nimic nu topeste inima tatalui mai mult decat atunci cand isi aude copilul spunand, "Tata te iubesc pentru ceea ce esti."

Dumnezeu era multumit de dorinta lui Moise incar i-a indeplinit cererea, atat de mult cat ii dadea voie." El a spus: "Nu-Mi poti vedea fata, caci nu este om care sa-Mi vada fata si sa traiasca" (*Exodul 33:20*). Stralucirea lui Dumnezeu de care nu te poti apropia este prea infricosatoare pentru oameni sa o experimenteze 100%; sfintenia Sa este mistuitoare. Dar El a dorit ca Moise sa experimenteze o parte din gloria Sa. Dumnezeu a spus de fapt: "Nu-Ti pot arata fata Mea. Dar iti pot arata efectele prezentei Mele si dara bunatatii pe care o voi lasa in urma Mea" (*vezi Exodul 33:21-23*).

Pentru a-l proteja pe Moise, El a spus: "Si cand va trece slava Mea, te voi pune in crapatura stancii si te voi acoperi cu mana Mea pana voi trece" (*Exodul 33:22*). Acest verset ne spune totul despre harul lui Dumnezeu din Vechiul Testament. Chiar si inainte de cruce — inainte ca Hristos sa-Si verse sangele pentru salvarea noastra — Dumnezeu l-a ascuns pe Moise in harul Lui, in crapatura unei stanci. Dupa cum Pavel explica "Stanca era Cristos" (*1 Corinteni 10:4*).

Scriptura spune ca fata lui Moise a fost transformata de slava lui Dumnezeu — o schimbare atat de puternica incat a trebuit "o marama peste fata, pentru ca fiii lui Israel sa nu-si piaroneasca ochii asupra sfarsitului a ceea ce era trecator" (*2 Corinteni 3:13*). Oricine care Il intalneste pe Isus experimenteaza aceeasi transformare, o schimbare atat de profunda ca o lume intreaga vede acest lucru si se mira.

Astazi Dumnezeu a indepartat valul pentru a descoperi plinatatea gloriei Sale in Cristos.

"Noi toti privim cu fata descoperita, ca intr-o oglinda, slava Domnului si suntem schimbati in acelasi chip al Lui, din slava in slava, prin Duhul Domnului" (*2 Corinteni 3:18*). Noi nu trebuie sa ne ascundem intr-o crapatura precum Moise; gloria lui Dumnezeu a fost descoperita in plinatatea ei, in Cristos. Nu trebuie sa asteptam sa curga apa dintr-o stanca; rauri de apa vir curg continuu din Duhul Sau care locuieste in noi. Prietene, favoarea suprema nu este intr-o casa, sau o masina sau un loc de munca — ci este in prezenta Sa, si nu o tine doar pentru El. Sangele lui Cristos a ridicat valul complet pentru ca noi sa putem cunoaste slava Sa fara a fi impiedicat acest lucru. Aceasta este favoarea suprema si finala a lui Dumnezeu.

Israelitii puteau experimenta slava lui Dumnezeu exact asa cum si Moise a facut-o. Domnul a dorit sa-i insoteasca in Tara Promisa, dar amaraciunea din inimile lor a impiedicat acest lucru. S-a mai intamplat acest lucru. Cand au ramas fara apa in pustie, oamenii L-au pus pe Dumnezeu sub acuzare. Ebraica originala sugereaza un "ciocan," aceasta insemnand ca L-au judecat pe Domnul si L-au si condamnat.

Ce act teribil, in special unor oameni atat de binecuvantati de Dumnezeu. Intr-un timp in care ei se puteau increde in Dumnezeu prin credinta, ei s-au plans "Macar in Egipt avam mancare si apa. Eram in siguranta si aveam

protectie. Aveam case in care sa locuim." Acum, aceste lucruri le-au fost luate. Oamenii erau macinati de amaraciune. Idolii lor ii bantuiau.

Si totusi, iata mila lui Dumnezeu pentru ei: in ciuda pacatoseniei lor, Dumnezeu a spus lui Moise sa loveasca stanca cu toiagul sau — si apa a inceput sa curga. Stanca reprezinta pe Domnul Isus, luand mania judecatii pentru pacatele noastre, asupra Lui. Apoi le-a oferit Apa Vie: "si toti au baut aceeasi bautura duhovniceasca, pentru ca beau dintr-o stanca duhovniceasca ce venea dupa ei, si stanca era Cristos" (1 Corinteni 10:4).

Da-mi voi sa-ti pun o intrebare acum la final: dupa ce tanjeste inima ta? Este telul visului tau unul pe plan financiar, o dorinta dupa lucruri materiale? Sau este speranta pentru gloria lui Dumnezeu care transforma viata? Te-a binecuvantat din abundenta cu favoarea Sa suprema. Si cu siguranta este mai mult din a cunoaste despre maretul nostru Dumnezeu, decat binecuvantarile pamantesti. El vrea ca tu sa cunoasti prezenta Lui glorioasa in toate aspectele vietii tale. Te rog spunea aceasta rugaciune impreuna cu mine: "Doamne, arata-mi orice idol existent care ma impiedica in a fi in prezenta Ta. Nu lasa NIMIC — nici macar lucruri bune — care sa ma orbeasca din a Te vedea. Nu ma voi duce nicaieri si nu voi face ceva daca Tu nu esti acolo! Amin."

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/13911/>